

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 21 lutego 2014 roku w sprawie sygn. akt XI P 622/13 Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi, XI wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił wnioszek pozwanego J. G. w przedmiocie zwolnienia go od kosztów sądowych w sprawie z powództwa D. R. przeciwko J. G. i M. K. o odszkodowanie za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę.

W uzasadnieniu postanowienia Sąd wskazał, iż w niniejszej sprawie pozwani J. G. i M. K. zostali zobowiązani do uiszczenia opłaty podstawowej od apelacji w wysokości 30 zł. Na obecnym etapie postępowania nie występują inne koszty sądowe. Pozwany J. G. nie wykazał zaś, że nie jest w stanie uiścić kosztów sądowych w postaci opłaty podstawowej od apelacji w wysokości 30 zł, bez uszczerbku dla utrzymania siebie i rodziny.

Sąd podniósł, iż analiza złożonego przez pozwanego oświadczenia o stanie rodzinnym, majątku i dochodach nie pozwala na dokonanie oceny sytuacji materialnej pozwanego, pod kątem możliwości uiszczenia opłaty od apelacji. Oświadczenie pozwanego zawiera jedynie lakoniczną informację, że do stycznia 2014 roku będzie osiągał dochody z tytułu działalności gospodarczej w wysokości 1.500 zł, a potem będzie bezrobotny. Pozwany nie wyjaśnił czy zamierza zawiesić czy też wyrejestrować działalność gospodarczą, nie podał jakie dochody osiąga współmałżonka ani jakie ponosi koszty związane z utrzymaniem siebie i rodziny. Tym samym nie wykazał, iż nie jest w stanie ponieść kosztów opłaty od apelacji w wysokości 30 zł bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny. Tymczasem w świetle art. 102 kpc zwolnienia od kosztów mogą być stosowane w sytuacjach wyjątkowych, gdy istnieją uzasadnione powody do przerzucenia ciężaru dotyczącego danej osoby na współobywateli. Z ich bowiem środków pochodzą dochody budżetu państwa, z których pokrywa się koszty postępowania sądowego w razie zwolnienia skarżącego z obowiązku ich ponoszenia, z uwagi na jego trudną sytuację materialną (postanowienie z dnia 19 marca 2010 roku II PZ 34/09, LEX nr 603836, postanowienie z dnia 23 marca 2010 roku II PZ 2/10, LEX nr 585787).

Zażalenie od powyższego orzeczenia wniósł pozwany J. G. podnosząc, iż się z nim nie zgadza.

W uzasadnieniu swego stanowiska skarżący wskazał, iż w styczniu 2013 r. powódka została poinformowana o bardzo trudnej sytuacji finansowej firmy i zdawała sobie sprawę z problemów z wypłatą regularnych świadczeń i wynagrodzeń. Podniósł iż zawieszenie przez niego działalności firmy w tym miesiącu nie było możliwe z uwagi na zatrudnianie pracowników przez co popadał w kolejne problemy finansowe.

Mając powyższe na uwadze skarżący wniósł o zmianę bądź uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył co następuje:

- zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 102 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2005 r. nr 167, poz. 1398 ze zm.) zwolnienia od kosztów sądowych może się domagać osoba fizyczna, jeżeli złoży oświadczenie, z którego wynika, że nie jest w stanie ich ponieść bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny. Prawo do zwolnienia od kosztów postępowania przysługuje zatem tylko osobom ubogim – podmiotom gorzej sytuowanym – dla których wniesienie kosztów wiązało by się z uszczerbkiem dla niezbędnego utrzymania. Prawo do zwolnienia od kosztów nie przysługuje więc każdemu lecz osobom rzeczywiście potrzebującym (por. wyrok. SN z 5.03.1959 4 CZ 25/59 (...) nr 7-8/1960).

Sąd Okręgowy zgadza się z oceną Sądu I instancji, iż pozwany J. G. nie wykazał, iż nie jest w stanie, ponieść kosztów sądowych w niniejszej sprawie, na które składa się w chwili obecnej opłata od apelacji w kwocie 30 zł. Oświadczenie jakie złożył w procesie jest zdawkowe i nie wyjaśnia podnoszonych przez skarżącego tez co do jego skrajnie trudnej sytuacji finansowej związanej z rzekomą utratą przez niego możliwości zarobkowania. Pozwany

pomimo prawidłowego wezwania Sądu w tym zakresie nie wskazał czy powyższe wiąże się z wyrejestrowaniem przez niego działalności gospodarczej. Nie odniósł się też do kwestii osiąganych przez niego wraz z żoną (pozostającą z nim we wspólnym gospodarstwie domowym) dochodów i wydatków niezbędnych do koniecznego utrzymania jego i jego rodziny. W tym stanie rzeczy nie sposób stwierdzić, iż sytuacja majątkowa strony faktycznie nie pozwalała mu na zabezpieczenie na poczet opłaty od apelacji kwoty 30 zł.

Oceny tej nie zmieniają twierdzenia żalącego wskazujące na trudną, co najmniej od stycznia 2013 r. sytuację finansową jego firmy, o której powódka była bezpośrednio informowana.

Odnosząc się do powyższego zauważyć należy, iż koszty sądowe nie mają charakteru podrzędnego w stosunku do innych wydatków, do których uiszczenia – w związku z prowadzeniem gospodarstwa domowego, firmy czy dbałością o własne interesy – zobowiązania jest strona postępowania. Strona zamierzająca wystąpić na drogę postępowania sądowego dochodząc swych roszczeń, winna bowiem poczynić wcześniej stosowne oszczędności na pokrycie kosztów sądowych, które będą wymagane w sprawie (por. postanowienia SN z 24 września 1984 roku I Cz 104/84, Lex nr 8623 oraz z dnia 24 lipca 1990 roku I Cz 98/80 Lex nr 8257).

W świetle okoliczności wskazanych przez pozwanego nie sposób wywieść, iż powyższe miało jakikolwiek wpływ na brak zabezpieczenia – zgromadzenia stosownych kwot oszczędności, na wypadek uiszczenia ewentualnych kosztów sądowych. Brak wykazania tych okoliczności obciąża zaś pozwanego i dowodzi jego krótkowzroczności i niefrasobliwości. W związku z tym okoliczność ta nie może stanowić podstawy do uwzględnienia wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych.

Z tych też względów brak podstaw do uwzględnienia wniesionego zażalenia.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc orzekł jak w sentencji.

Przewodnicząca:

Z./ Odpis postanowienia wraz z uzasadnieniem doręczyć pozwanemu J. G..